Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

18. juuni 2020*

Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Euroopa Liidu kujutismärgi PRIMART Marek Łukasiewicz taotlus – Varasem riigisisene kaubamärk PRIMA – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Artikli 76 lõige 1 – Euroopa Liidu Üldkohtu kontrolli ulatus

Kohtuasjas C-702/18 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 9. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz, asukoht Wołomin (Poola), esindaja: *radca prawny* J. Skołuda,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja esimeses kohtuastmes,

Bolton Cile España SA, asukoht Madrid (Hispaania), esindajad: *avvocati* F. Celluprica, F. Fischetti ja F. De Bono,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president P. G. Xuereb, kohtunikud T. von Danwitz ja A. Kumin (ettekandja),

kohtujurist: M. Bobek,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 28. novembri 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

1 Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. septembri 2018. aasta kohtuotsus Primart *vs*. EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:530), millega jäeti rahuldamata tema tühistamishagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 22. juuni 2017. aasta otsuse (asi R 1933/2016-4) peale, mis käsitleb Bolton Cile España SA ja Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewiczi vahelist vastulausemenetlust (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

2 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2424 (ELT 2015, L 341, lk 21), mis jõustus 23. märtsil 2016. Määrus nr 207/2009 määrusega 2015/2424 muudetud redaktsioonis tunnistati kehtetuks ja asendati alates 1. oktoobrist 2017 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1). Arvestades käesolevas asjas kõne all oleva registreerimistaotluse esitamise kuupäeva, milleks on 27. jaanuar 2015 ja mis on kohaldatava materiaalõiguse kindlakstegemisel määrava tähtsusega, kehtivad käesoleva juhtumi asjaolude suhtes materiaalõigusnormid, mis sisalduvad määruse nr 207/2009 esialgses redaktsioonis (vt selle kohta 4. juuli 2019. aasta kohtuotsus FTI Touristik *vs*. EUIPO, C-99/18 P, EU:C:2019:565, punkt 2).

3 Määruse nr 207/2009 artikli 8 pealkirjaga „Suhtelised keeldumispõhjused“ lõike 1 punktis b on sätestatud:

„1. Varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki:

[…]

b) kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada; segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et kaubamärki seostatakse varasema kaubamärgiga.“

4 Nimetatud määruse artikkel 65 „Euroopa Kohtusse kaebamine“ näeb ette:

„1. Kaebusi käsitlevate apellatsioonikodade otsuste peale võib Euroopa Kohtule esitada kaebuse.

2. Kaebuse aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, käesoleva määruse või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine.

3. Euroopa Kohus on pädev vaidlustatud otsust tühistama või seda muutma.

[…]“.

5 Selle määruse artikkel 76 „Faktide kontrollimine ameti omal algatusel“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Asju menetledes kontrollib [EUIPO] fakte omal algatusel; registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub amet siiski kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega.

2. [EUIPO] võib mitte arvesse võtta fakte ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult.“

6 Üldkohtu kodukorra artikkel 188 „Üldkohtu menetluses oleva hagi ese“ sätestab:

„Üldkohtu menetluses poolte esitatud menetlusdokumendid ei või muuta apellatsioonikoja vaidluse eset.“

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

7 Vaidluse tausta, mis nähtub vaidlustatud kohtuotsuste punktidest 1–21, võib kokku võtta järgmiselt.

8 Apellant esitas 27. jaanuaril 2015 määruse nr 207/2009 alusel EUIPO-le ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.

9 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:

10 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 30 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „suhkrud, looduslikud magusained, glasuurid ja täited, mesindustooted; kohv, teed, kakao ja nende aseained; jää, jäätised, külmutatud jogurtid ja sorbetid; sool, maitse- ja lõhnaained; küpsetatud kaubad, maiustused, šokolaad ja magustoidud; töödeldud teravili, tärklis ja neist valmistatud kaubad, küpsetusvahendid ja pärmid; küpsised, kuivikud“.

11 Kaubamärgitaotlus avaldati 3. veebruari 2015. aasta väljaandes *Bulletin des marques de l'Union européenne* 2015/022.

12 Menetlusse astuja esimeses kohtuastmes Bolton Cile España esitas 29. aprillil 2015 määruse nr 207/2009 artikli 41 alusel taotletud kaubamärgi registreerimisele vastulause seoses kõigi käesoleva kohtuotsuse punktis 10 nimetatud kaupadega.

13 Vastulause aluseks oli Hispaania kaubamärk PRIMA, mis on registreeritud 22. septembril 1973 numbriga 2578815, mille registreeringut on pikendatud 9. aprillil 2013 ning mis tähistab klassi 30 kuuluvaid, järgmise kirjeldusega hõlmatud kaupu: „kastmed ja maitsekastmed; kohv; tee; kakao; suhkur; riis; tapiokk; saago; kohvi aseained; jahu ja teraviljasaadused; leib; biskviidid, küpsised; koogid, keeksid, tordid; kondiitritooted ja maiustused, jäätised, mesi; siirup; pärm; küpsetuspulber; sool; sinep; pipar; äädikas; jää“.

14 Vastulause esitamise alusena tugineti määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b.

15 Kuna EUIPO vastulausete osakond lükkas vastulause tervikuna tagasi, esitas Bolton Cile España 24. oktoobril 2016 EUIPO-le määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.

16 EUIPO neljas apellatsioonikoda tühistas vaidlusaluse otsusega vastulausete osakonna otsuse, rahuldas vastulause, lükkas kaubamärgitaotluse tagasi ning mõistis vastulausemenetluse ja apellatsioonikoja menetluse kulud välja apellandilt.

17 Olles varasema Hispaania kaubamärgi kohta märkinud, et segiajamise tõenäosuse hindamisel on asjakohane Hispaania territoorium ning et asjaomane avalikkus koosneb selle liikmesriigi laiast avalikkusest, leidis apellatsioonikoda, et arvestades vastandatud kaupade identsust ja sarnasust, vastandatud tähiste keskmist visuaalset sarnasust ja keskmisest suuremat foneetilist sarnasust ning seda, et asjaomase avalikkuse tähelepanelikkuse aste on kõige enam keskmine ning varasema kaubamärgi olemusest tulenev eristusvõime on keskmine, on olemas segiajamise tõenäosus. Apellatsioonikoda märkis varasema kaubamärgi keskmise olemusliku eristusvõime tuvastamisel eelkõige, et asjaomaste kaupade suhtes puudub sellel kaubamärgil tähendus, rõhutades, et Hispaania tarbija saab sõnast „prima“ aru nii, et see tähendab „onu- või täditütart“ või „boonust“, mitte ei tähista millegi suurepärasust nagu Euroopa Liidu teiste keelte puhul.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

18 Üldkohtu kantseleisse 24. augustil 2017 saabunud hagiavaldusega esitas apellant hagi vaidlusaluse otsuse tühistamiseks.

19 Ta põhjendas oma hagi üheainsa väitega, mille kohaselt oli rikutud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b.

20 Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsusega hagi tervikuna rahuldamata ja jättis muutmata apellatsioonikoja järeldused segiajamise tõenäosuse kohta. Eelkõige leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 87–90, et apellandi argumendid varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta tuleb tunnistada määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 alusel vastuvõetamatuks, kuna need esitati esimest korda alles Üldkohtus.

Poolte nõuded

21 Apellant palub Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlusalune otsus;

– mõista EUIPO-lt ja Bolton Cile Españalt välja apellatsioonikoja ja Üldkohtu menetlusega seotud kulud, ja

– mõista Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja EUIPO-lt.

22 EUIPO ja Bolton Cile España paluvad Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja

– mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

23 Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust üheainsa väitega, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 1 koostoimes selle määruse artikliga 65.

Vastuvõetavus

24 Bolton Cile España leiab, et apellatsioonkaebus on vastuvõetamatu. Esiteks ei sisalda apellatsioonkaebus ülevaadet fakti- ja õigusväidetest, mis on vastuolus Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punktiga d. Teiseks on apellandi peamistes argumentides, mis käsitlevad sõna „prima“ tähendust ja seda sõna hõlmava kaubamärgi eristusvõimet, tõstatatud fakti-, mitte õigusküsimused.

25 Mis puudutab esimest vastuvõetamatuse alust, siis tuleb märkida, et apellatsioonkaebus sisaldab väidet, selle ülevaadet ning esitatud õiguslikke argumente ning selles on nimetatud vaidlustatud kohtuotsuse need punktid, mis väidetavalt sisaldavad viga, mistõttu on Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punkti d nõuded täidetud.

26 Ka teine vastuvõetamatuse alus tuleb tagasi lükata. Nimelt kujutavad apellandi argumendid, mis puudutavad määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 – koostoimes selle määruse artikliga 65 – väära tõlgendamist ja kohaldamist sellega, et Üldkohus tunnistas apellandi argumendid varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta vastuvõetamatuks põhjusel, et apellant esitas need esimest korda nimetatud kohtus, endast õigusküsimust, mida võib apellatsioonimenetluses kontrollida.

Ainus väide

Poolte argumendid

27 Apellant leiab sisuliselt, et Üldkohus rikkus määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 1, kui ta tunnistas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 87–90 vastuvõetamatuks apellandi argumendid varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta selle tõttu, et apellant esitas need esimest korda alles nimetatud kohtus.

28 Esimesena väidab apellant, et sõna „prima“ tähendus, millega tähistatakse „esimest“, „kõige olulisemat“, „parimat“ ja „peamist“ ning mis on seega kiitva varjundiga, on üldtuntud asjaolu. Üldtuntud asjaolusid ei ole vaja tõstatada menetluse haldusetapis, sest pool võib üldtuntud faktide paikapidavuse Üldkohtus vaidlustada, isegi kui ta ei ole neile viidanud EUIPO menetluses.

29 Selles kontekstis väidab apellant, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 1 sätestatud menetlusnorm, mis registreerimisest keeldumise suhteliste põhjuste osas piirab EUIPO kontrolli poolte esitatud väidete ja nõuetega, kujutab endast erandit üldreeglist, mille kohaselt EUIPO kontrollib fakte omal algatusel, ning seega tuleb seda tõlgendada kitsalt.

30 Apellant väidab, et kui Üldkohus oleks võtnud arvesse üldtuntud asjaolu, et sõnal „prima“ on kiitev tähendus, oleks ta pidanud tuvastama, et varasemal kaubamärgil on nõrk olemuslik eristusvõime, ning ta oleks seetõttu jõudnud segiajamise tõenäosuse esinemise osas teistsugusele järeldusele.

31 Teisena on apellant seisukohal, et kuna apellatsioonikoda analüüsis sõna „prima“ tähendust ja varasema kaubamärgi eristusvõimet puudutavaid küsimusi omal algatusel, on tal õigus see hinnang Üldkohtus vaidlustada.

32 EUIPO väidab sisuliselt esiteks, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellandi argument on vastuvõetamatu. Kuigi määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 teise lause grammatiline tõlgendus võiks toetada seisukohta, et EUIPO ei ole vastulausemenetluses pädev teatud küsimusi läbi vaatama, kui pooled ei ole oma väidete toetuseks esitanud faktilisi asjaolusid, tõendeid ja argumente, on selline tõlgendus tagasi lükatud Üldkohtu praktikas, mis tuleneb eelkõige 1. veebruari 2005. aasta kohtuotsusest SPAG *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Dann ja Backer (HOOLIGAN) (T-57/03, EU:T:2005:29, punktid 21, 22 ja 32). Nimelt tuleneb sellest kohtupraktikast, et määruse nr 207/2009

artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel on varasema kaubamärgi olemuslik eristusvõime üks õiguslikest tingimustest, mida Üldkohus peab segiajamise tõenäosuse ammendavaks hindamiseks omal algatusel analüüsima. Seega on küsimus varasema kaubamärgi olemusliku eristusvõime kohta õigusküsimus, mille võib tõstatada esimest korda Üldkohtus.

33 Siiski väidab EUIPO teiseks, et õigusnormi rikkumine Üldkohtu poolt ei mõjuta vaidlustatud kohtuotsuse õiguspärasust, kuna argumendid, mille apellant Üldkohtus esitas, olid ilmselgelt põhjendamatud.

34 Ta väidab esiteks, et tõendid, mille apellant esitas Üldkohtule toetamaks oma argumente sõna „prima“ tähenduse kohta, on kas asjakohatud või vastuvõetamatud ning seega on apellandi väide varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta põhjendamatu. Teiseks tuleneb vaidlustatud kohtuotsusest kaudselt, et sõnal „prima“ hispaania keeles seoses asjaomaste kaupadega olev väidetavalt ülistav tähendus ei ole üldtuntud asjaolu ning seetõttu ei saa Euroopa Kohtu apellatsioonimenetluses seda kontrollida. Kolmandaks väidab EUIPO, et isegi kui möönda, et varasemal kaubamärgil on nõrk eristusvõime, ei mõjuta see vaidlustatud kohtuotsuses tehtud järeldust, kuna segiajamise tõenäosus võib esineda isegi siis, kui varasem kaubamärk on nõrga eristusvõimega.

35 Bolton Cile España palub apellatsioonkaebuse väide tagasi lükata. Esimesena märgib ta, et kuna Üldkohtu ülesanne ei ole uuesti hinnata faktilisi asjaolusid, arvestades esimest korda alles nimetatud kohtus esitatud dokumente, ei saa – nagu nähtub määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 1 – Üldkohtu kontroll minna kaugemale vaidluse faktilisest ja õiguslikust raamistikust sellisena, nagu pooled on selle apellatsioonikojas esitanud. Bolton Cile España leiab, et nõustumine sellega, et apellandi argumente varasema kaubamärgi väidetava nõrga eristusvõime kohta oleks pidanud analüüsima esimest korda Üldkohtus, muudaks apellatsioonikoja menetluses olnud vaidluse eset ning kujutaks endast Üldkohtu kodukorra artikli 188 rikkumist.

36 Teisena ja igal juhul tegi Üldkohus menetlusse astuja arvates vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 otsuse sõna „prima“ tähenduse ja varasema kaubamärgi eristusvõime kohta, tuginedes vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikele 1 poolte esitatud asjaoludele ning neile asjaoludele, mida ta võttis arvesse omal algatusel, ning kinnitas, et varasema kaubamärgi olemuslik eristusvõime on asjaomaste kaupade puhul keskmine. Seega, isegi siis, kui eeldada, et argumendid sõna „prima“ väidetava nõrga eristusvõime kohta oleks tunnistatud vastuvõetavaks, ei oleks see Üldkohtu järeldust muutnud. Bolton Cile España arvates on Üldkohtu kaudne põhjendus selles küsimuses piisav.

Euroopa Kohtu hinnang

37 Apellant väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 90 rikkus Üldkohus määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 1, kui ta tunnistas vastuvõetamatuks apellandi argumendid varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta põhjusel, et need argumendid esitati esimest korda alles nimetatud kohtus.

– Üldkohtu väidetav õigusnormi rikkumine määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 kohaldamisel

38 Üldkohtu kodukorra artikkel 188, mille pealkiri on „Üldkohtu menetluses oleva vaidluse ese“, määrab kindlaks selle kontrolli ulatuse, mida Üldkohus EUIPO otsuste üle teeb. See säte on sõnastatud järgmiselt: „Üldkohtu menetluses poolte esitatud menetlusdokumendid ei või muuta apellatsioonikoja vaidluse eset“.

39 Tõendid, mida võib õiguspäraselt Üldkohtule hindamiseks esitada, sõltuvad seega apellatsioonikoja menetluses olnud vaidluse esemest. Selles osas on määruse nr 207/2009 artikli 76 „Faktide kontrollimine ameti omal algatusel“ lõikes 1 sätestatud, et kui „[a]sju menetledes kontrollib [EUIPO] fakte omal algatusel“, piirdub see kontrollimine „registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud“ menetluses „poolte esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega“.

40 Käesoleval juhul ei vaidle apellant vastu Üldkohtu järeldusele, mille kohaselt ei väitnud apellant apellatsioonikojas, et varasema kaubamärgi PRIMA olemuslik eristusvõime on nõrk, kuna sõnal „prima“ on hispaania keeles kiitev tähendus. Siiski väidab ta, et tegemist oli küsimusega, mida apellatsioonikoda oleks pidanud igal juhul analüüsima.

41 Selle küsimuse osas peab paika, et asja läbi vaatamisel piirdub EUIPO keeldumise suhtelisi põhjusi puudutavas menetluses määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 sõnastuse kohaselt poolte esitatud väidete ja nõuetega, mistõttu saab apellatsioonikoda oma otsuses tugineda üksnes asjaomase poole esitatud suhtelistele keeldumispõhjustele ning nendega seotud faktidele ja tõenditele, mis pooled on sellega seoses esitanud. Siiski on EUIPO apellatsioonikoda kohustatud – nagu sisuliselt on märkinud kohtujurist oma ettepaneku punktides 49–51 ja 58 – lahendama kõik küsimused, mis poolte esitatud väiteid ja nõudeid arvestades on vajalikud selleks, et tagada selle määruse nõuetekohane kohaldamine ja mille kohta on tal olemas kogu vajalik teave otsuse tegemiseks, isegi kui pooled ei ole apellatsioonikojas viidanud ühelegi nende küsimustega seotud õiguslikule asjaolule.

42 Arvestades apellatsioonikoja seda kohustust, ei saa määruse nr 207/2009 artikli 76 ja Üldkohtu kodukorra artikli 188 sätteid tõlgendada nii, et argumendid, millega soovitakse kahtluse alla seada apellatsioonikoja kaalutlusi küsimuste kohta, mille kohta see koda peab otsuse tegema, ei kuulu Üldkohtu menetluse esemesse, kui neid ei esitatud apellatsioonikoja menetluses.

43 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikel 1 põhineva vastulausemenetluse raames on varasema kaubamärgi olemusliku eristusvõime hindamine õigusküsimus, mis on vajalik selle määruse nõuetekohase kohaldamise tagamiseks, mistõttu EUIPO talitused peavad selle küsimuse läbi vaatama vajaduse korral omal algatusel. Kuna selle hinnangu andmise eelduseks ei ole ükski selline faktiline asjaolu, mille peavad esitama pooled, ja see ei sõltu sellest, kas pooled on esitanud väiteid või argumente selle eristusvõime tõendamiseks, on EUIPO ka üksi võimeline tuvastama ja hindama selle olemasolu varasema kaubamärgi alusel, millel vastulause põhineb. Seetõttu on see küsimus osa apellatsioonikojas toimunud vaidluse esemest Üldkohtu kodukorra artikli 188 tähenduses.

44 Järelikult eirab vaidlustatud kohtuotsuse punktides 87–90 Üldkohtu esitatud arutluskäik määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 kohaldamisala.

45 Igal juhul tuleb märkida, et käesoleval juhul tegi apellatsioonikoda omal algatusel otsuse varasema kaubamärgi olemusliku eristusvõime kohta. Nimelt leidis apellatsioonikoda vaidlusaluse otsuse punktis 27, et kuna varasemal riigisisesel kaubamärgil puudub tähendus seoses asjaomaste kaupadega, siis on selle olemuslik eristusvõime keskmine, kuna Hispaania tarbija saab sõnast „prima“ aru nii, et see tähendab „tädi- või onutütart“ või „boonust“, mitte ei ole sõna, mis tähistab millegi suurepärasust.

46 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 71 märkis, peab apellandil olema võimalik kritiseerida seda apellatsioonikoja järeldust Üldkohtus, kuna ELTL artikli 263 alusel koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 peab hagejal olema võimalus vaidlustada liidu kohtus iga õigus- või faktiküsimus, millele liidu organ oma otsustes tugineb.

47 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 87–90 õigusnormi, kui ta tunnistas vastuvõetamatuks apellandi argumendid varasema kaubamärgi väidetava nõrga eristusvõime kohta põhjusel, et need esitati esimest korda Üldkohtus.

– Üldkohtu poolt õigusnormi rikkumise tagajärjed

48 Vastupidi EUIPO ja Bolton Cile España väidetele on see õigusnormi rikkumine oma laadilt selline, et toob kaasa vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise.

49 Esiteks väidab EUIPO, et isegi kui Üldkohus oleks tunnistanud vastuvõetavaks ja põhjendatuks argumendid varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta, ei mõjutaks see asjaolu vaidlustatud kohtuotsuses tehtud järeldust segiajamise tõenäosuse kohta. Nimelt ei ole segiajamise tõenäosus välistatud juhul, kui varasema kaubamärgi eristusvõime on nõrk (vt selle kohta 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus Continental Reifen Deutschland *vs.* Compagnie générale des établissements Michelin, C-84/16 P, ei avaldata, EU:C:2017:596, punkt 99 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 80, ei piisa siiski apellatsioonkaebuse rahuldamata jätmiseks pelgast võimalusest, et Üldkohtu järeldused võivad ikkagi paika pidada, kuna vaidlustatud kohtuotsuse võib – vaatamata käesoleva kohtuotsuse punktis 47 tuvastatud õigusnormi rikkumisele – jätta tühistamata üksnes juhul, kui tõendatakse, et see rikkumine ei mõjutanud kuidagi vaidluse tulemust.

51 Seda, kas avalikkuse arusaama kohaselt on segiajamine tõenäoline, tuleb hinnata igakülgselt, võttes arvesse kõiki käesoleva juhtumi puhul tähtsust omavaid asjaolusid (11. novembri 1997. aasta kohtuotsus SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, punkt 22; 12. juuni 2007. aasta kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, punkt 34, ja 20. septembri 2007. aasta kohtuotsus Nestlé *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-193/06 P, ei avaldata, EU:C:2007:539, punkt 33), ning varasema kaubamärgi eristusvõime on segiajamise tõenäosuse igakülgsel hindamisel üks tähtsust omavatest asjaoludest (vt selle kohta 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus Continental Reifen Deutschland *vs.* Compagnie générale des établissements Michelin, C-84/16 P, ei avaldata, EU:C:2017:596, punkt 98 ja seal viidatud kohtupraktika).

52 Seetõttu ei saa välistada, et kui käesoleval juhul oleks Üldkohus lugenud vastuvõetavaks apellandi argumendid varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta, oleks ta jõudnud teistsugusele järeldusele kui see, mille ta tegi vaidlustatud kohtuotsuses. Üldkohus oleks sellisel juhul võinud nende argumentidega nõustuda ja oleks selle tulemusel võinud tuvastada segiajamise tõenäosuse puudumise.

53 Pealegi tuleb meenutada, et kui varasem kaubamärk ja tähis, mille registreerimist taotletakse, langevad kokku elemendi osas, mille eristusvõime on asjaomaste kaupadega seoses ühtemoodi nõrk, ei ole sageli määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamise tulemuseks selle tõenäosuse olemasolu tuvastamine (vt selle kohta 12. juuni 2019. aasta kohtuotsus Hansson, C-705/17, EU:C:2019:481, punkt 55).

54 Järeldus, et Üldkohus rikkus taotletava kaubamärgi ja varasema kaubamärgi segiajamise tõenäosuse hindamisel õigusnormi, ei ole vastuolus – nagu märkis kohtujurist selle kohta oma ettepaneku punktides 82 ja 83 – ka menetlusökonoomia põhimõttega, mille kohaselt juhul, kui Üldkohtu otsuse põhjendustest ilmneb liidu õiguse rikkumine, kuid otsuse resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud, tuleb apellatsioonkaebus jätta rahuldamata (24. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus EUIPO *vs.* European Food, C-634/16 P, EU:C:2018:30, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

55 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 51, tuleb segiajamise tõenäosuse igakülgsel hindamisel arvesse võtta kõiki juhtumi puhul tähtsust omavaid asjaolusid, sealhulgas varasema kaubamärgi eristusvõimet. Euroopa Kohtu praktikast nähtub, et sellise segiajamise tõenäosuse olemasolu tuvastamine ei saa tähtsust omavate asjaolude vastastikuse sõltuvuse tõttu olla ette ja igal juhul välistatud (vt selle kohta 12. juuni 2019. aasta kohtuotsus Hansson, C-705/17, EU:C:2019:481, punkt 55).

56 Teiseks tuleb tagasi lükata Bolton Cile España argument, et isegi kui apellandi argument varasema kaubamärgi eristusvõime väidetava nõrkuse kohta oleks tunnistatud vastuvõetavaks, ei oleks see muutnud Üldkohtu hinnangut varasema kaubamärgi eristusvõime kohta, kuna Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 igal juhul, et asjaomase kaubamärgi olemuslik eristusvõime on seoses kõnealuste kaupadega keskmine.

57 Selles osas on selge, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91 märkis Üldkohus, et „hageja väitis vastulausete osakonnas, et „hispaania keeles tähendab sõna „prima“ „boonust“ või „tädi- või onutütart““, ning et need on tähendused, millest lähtus apellatsioonikoda vaidlusaluse otsuse punktis 22“.

58 Üldkohus järeldas selle põhjalt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92, et „ülejäänud osas tuleb nõustuda apellatsioonikoja järeldusega, mille kohaselt varasema kaubamärgi olemuslik eristusvõime on keskmine, kuna varasemal kaubamärgil puudub asjaomaste kaupade suhtes tähendus“.

59 Kuna aga Üldkohus – nagu kohtujurist on selle kohta oma ettepaneku punktides 92 ja 93 märkinud – siiski on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 91 ja 92 teise võimalusena analüüsinud apellandi argumente ja need põhjendamatuna tagasi lükanud, siis tuleb omal algatusel Üldkohtu põhjendus ebapiisavaks tunnistada, kuna ebapiisav põhjendamine kujutab endast avalikul huvil põhinevat väidet, mille liidu kohus peab omal algatusel tõstatama (vt selle kohta 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus EUIPO *vs*. European Dynamics Luxembourg jt, C-677/15 P, EU:C:2017:998, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

60 Nimelt ei täpsustanud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses põhjuseid, miks ta leidis, et need argumendid on põhjendamatud, sest ta piirdus apellandi poolt vastulausete osakonnas esitatud argumentide kordamisega, selgitamata, miks selle argumentatsiooni peaks lugema kaalukamaks kui Üldkohtus esitatud argumentatsioon. Lisaks tuleb märkida, et Üldkohtus ei väitnud apellant, et tema poolt vastulausete osakonnas sõnale „prima“ antud tähendus, see tähendab „boonus“ või „tädi- või onutütar“, oli väär, vaid ta väitis üksnes seda, et sellel sõnal võib nende tähenduste kõrval olla ka muid tähendusi ja ka kiitev varjund.

61 Lisaks tuleb tõdeda, et kuigi Üldkohtu esitatud põhjendus võib olla kaudne, nagu on märkinud Bolton Cile España, peab see siiski võimaldama huvitatud isikutel aru saada põhjustest, miks Üldkohus nende argumentidega ei nõustunud, ning Euroopa Kohtul peab olema piisavalt andmeid oma kontrolli tegemiseks (vt selle kohta 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus Groupe Léa Nature *vs*. EUIPO, C-505/17 P, ei avaldata, EU:C:2019:157, punkt 55). Käesolevas asjas see aga nii ei ole, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 60.

62 Seega tuleb asuda seisukohale, et isegi kui oletada, et Üldkohus teise võimalusena lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 põhjendamatuse tõttu tagasi apellandi argumendid varasema kaubamärgi nõrga eristusvõime kohta, tuleks vaidlustatud kohtuotsus ebapiisava põhjenduse tõttu tühistada.

63 Kõigest eeltoodust tuleneb, et kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 47, siis tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada.

Hagimenetlus Üldkohtus

64 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus Üldkohtu otsuse tühistamise korral teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab, või suunata asja tagasi Üldkohtusse otsuse tegemiseks.

65 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 98 märkis, ei võimalda menetlusstaadium käesolevas kohtuasjas otsust teha, kuna Üldkohus ei ole võtnud või vähemalt ei ole piisavalt võtnud seisukohta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 83–85 esitatud nende apellandi argumentide kohta, mis käsitlevad varasema kaubamärgi nõrka eristusvõimet.

66 Seega tuleb kohtuasi saata tagasi Üldkohtusse ning jätta otsuse tegemine kohtukulude kandmise kohta edaspidiseks.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. septembri 2018. aasta kohtuotsus Primart *vs.* EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, ei avaldata, EU:T:2018:530).**

2. **Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.**

3. **Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad